

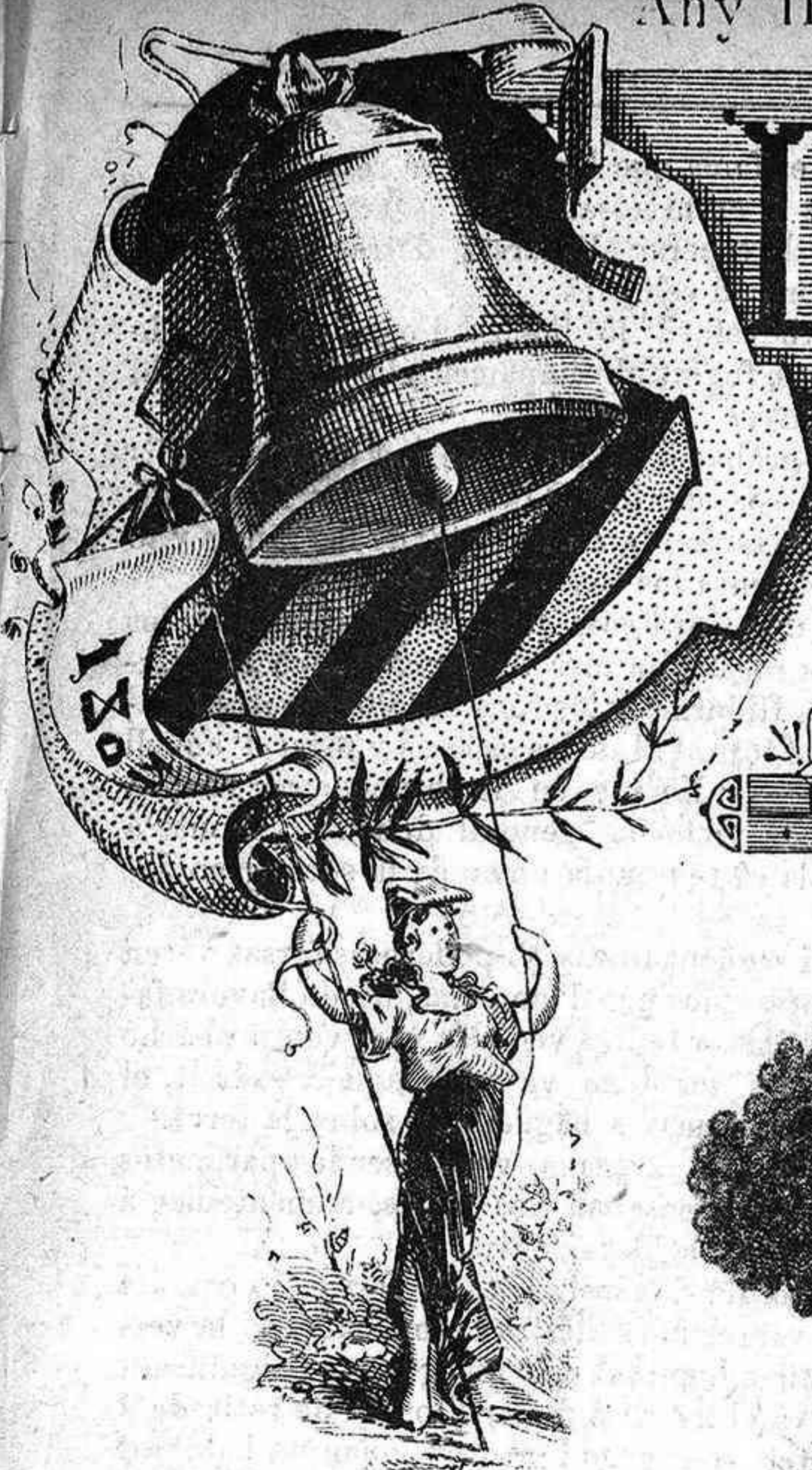
LA TORERA

SETMANARI CATALÀ
FESTIU IL·LUSTRAT Y LITERARI

10 CENTIMS lo número per tot arreu.

Preu de subscripció 2 Rs al mes.

REDACCIÓ: San Pau - 56 - Lx.

D. ANTON CARMONA
(Gordito)

Es torero verdader,
de fama molt ben guanyada
y ab un cor del tot enter;
Y es en la vida privada
un escelent caballer

Antonio Carmona

SUMARI

TEXT.—Curiositats.—Batalla de las Termópilas.—Laments d' un poeta deshauciat, en vers per B. Torrents y Bolart.—Un Llibre, per Pepet del Hort.—Lo ceptre batuta, descripció festiva y en vers per Joseph M.ª Codolosa.—Idili, per Antón Ferrer y Codina.—Cuentos, per Lluís Salvador, D. Anton Carmona y Luque.—(Biografía) per A. F. C.—Teatros, per Un cómic retirat.—Campanadas.—Noticias marítimas.—Telégramas.—Secció de Trenca-closcas.

GRABATS.—D. Antón Carmona, per A. F.—Mitologia y Casats al vol, per F. Gomez Soler.—F. Masriera (retrato), per Punts suspensius.—Idili, per A. Ferrer.—Finca filarmónica y Los nassos, per F. Gomez Soler.—Teatro modern, per A. Ferrer.

FOLLETÍ.—La cansó del mall, per Joaquím Ayné Rabell.—Al clavell, per E. Guanyabens.—Una imatge, per R. Roura, ab ilustracions de A. Ferrer.

CURIOSITATS

Batalla de las Termópilas

Lo xirigall de las Termópilas per hont havia de passar l' exércit de Xerxes, está en una filera de montanyas tenint per un costat al mar á una gran profunditat y per l' altre escarpadas y altíssimas rocas formant una barrera alta é inespugnable. Vá arribarhi Leonidas ab sos 300 espartans y uns 7000 auxiliars que de diferents punts váren reunirselhi durant la seva

marxa.

L' exércit de Xerxes cubria desde el peu del xirigall, las planurias de la Traquinia, semblant sas blancas tendas una inmensa bandada de blancas colomas pastorant sobre l' hebatje.

Leonidas resolt á no deixar passar aquell exércit qual número de guerrers era fabulós, vá manar construir una barricada ciclópea, colocant de vanguardia á aquells 300 homes que aquell aconteixement devia fer immortals.

Xerxes sorprés de l' atreviment dels espartans y avants d' acometrerls vá escriurer á Leonidas en aquests termes:

“Si 't vols sometre, 't donaré l' imperi de Grecia.”

Leonidas vá contestá:

“Jo he nascut pera servir á ma pátria, no per dominarla.”

Xerxes torná á escriurerli:

“Entrega las armas.”

A lo qu' es fama que 'l capdill espartá vá contestar al peu: Vina á buscarlas.

Xerxes vá incomodarse de tanta osadía y doná ordres á Medos y Cisians de qu' anessin á agafar á aquells atrevits y vius ó morts los portessin á la seva presencia.

Al veurer que s' acostavan alguns soldats váren dir á Leonidas:

—Ja están aquí los persas.

—A lo qu' es fama que Leonidas vá responder:

—Ja avants hi eram nosaltres.

En compte de esperar als persas detrás de la barricada, váren sortir á rebrerls.

A poch rato estava lo lloch del combat cubert de cadavres persas, fugint al campament los pochos que hi váren sobreviurer.

Xerxes per acabar d' una vegada, vá enviarhi á Hidarnes ab lo cos de los 10,000 nomenats immortals. Pero los grechs tenian la superioritat de las armas y lo valor de qui defensa los seus llars y la seva pátria.

La sanch dels invassors formava regalims per los trenches de las rocas y la mar vá enrogirse ab l' abundancia d' ella. Hidarnes y los seus 10,000 immortals váren caurer casi tots al fil de las espasas y picas d' aquell grapat de héroes y Xerxes en lloch de veurer venir á sas tendas á son victoriós general duhent presoner á Leonidas, sols vá rebrer la nova de la seva gran derrota.

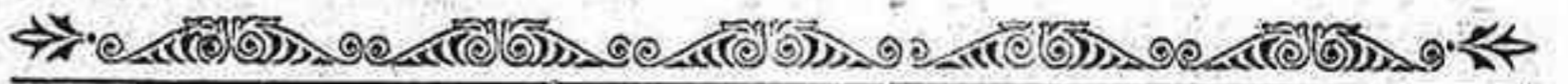
A 'l dematí següent novas y poderosas forsas váren tractar de forsar lo pas d' aquellas, desde llavors famosas Termópilas, y tantas vegadas com van probarho nous descabres terribles vá sufrir aquell exércit, el mes poderós que jamay s' hagués vist sobre la terra.

Murallas de carn humana váren ser los parapetos tras los quals se defensaban los sitiats, aumentadas, á cada tentativa dels soldats persas.

Xerxes ja perdía l' esperansa de forsar lo pas. La inquietut de veurer mitx derrotat son exércit; la vergonya de sentirse humillat per un grupo insignificant de enemichs vá obligarli á donar l' ordre de retirada á pesar de veurer son orgull abatut, quan un habitant d' aquell país, nomenat Epíaltes vá anar al campament oferint á Xerxes ensenyarli un camí per lo qual podian ser los grechs sorpresos.

Fora de sí d' alegría Xerxes, vá manar destacarhi la flor de sas tropas guiadas per aquell vil qual nóm, per son ludibri, guarda la historia.

(Continuará.)

Laments d' un poeta deshauciat

Per passar lo temps distret
y veurer si gloria guanyo,
de nit y dia m' afanyo
escribint á tort y á dret;
quant no un romanso, un sonet,
quant no un drama... un rodolí.
Mes ¡ay! desditjat de mí!
qué 'n trech d' embrutar paper
si 'm diuhen que no ho se fer
y ningú 'ls vol imprimí!

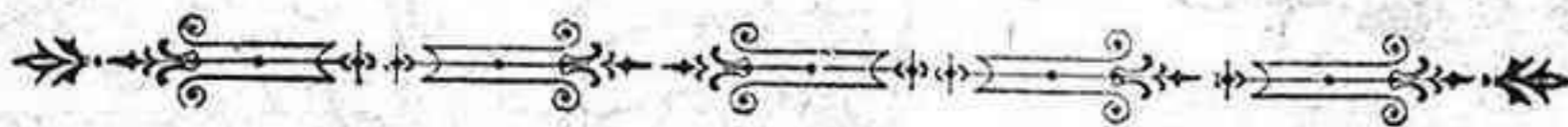
En vá envio 'ls treballs meus
á La Esquilla y LA TOMASA,
puig contestan que só un asa;
que só un ruch de cap á peus.
Lo meu cor crida: ¿Qué 'n treus
de tan pensá y repensá?
Si rés pots aprofitá?
y fins la xicota 's riu
de mas produccions, y diu
que só un poeta de... secá.

Tal desengany m' enquimera
veyent que pasa de broma,
y estich per llensar la ploma
lo tinter y la sorrera.
¡Fóra, fóra eixa fal-lera.
No vull embrutar papé!
Desde avuy com molts faré,
que inútils per inventar,
se posan á criticar
á n' aquells que 's crihuen bè.

Ab lo pensament *raqutich*
escupint furor *vandálich*,
no servint ni per *camálich*
sentaré plassa de *critich*,
desde 'l escritor *politich*
hasta el bon poeta *hiperbólich*
tractar' ab istil *diabólich*
plástich, *cáustich* y *frenétich*
fama obtenint de *poétich*
per mes que siga un *bucólich*.

Y á los que 'm fan perdre 'l greix
contestant cada setmana:
«Senyor Pere, Pau, Pavana
lo qu' envia no serveix»,
de mi se 'n veurán un feix:...
Tot lo per ells publicat
será per mí criticat
ab envejosa frisansa,
sent la mes digna venjansa
d' aquet poeta deshauciat.

B. TORRENS Y BOLART.

UN LLIBRE

HEM rebut un exemplar de lo poema *Judas* que ab tant aplauso s' está representant en lo teatro de Romea, y á la vritat no deu deixar de tenirlo en sa biblioteca tot home de gust y amant de la literatura pátria.

Lo nostre amich y gran poeta ha tingut lo bon acert de dedicar lo poema á la Academia Espanyola *com á mostra de gratitut profunda y tribut respectuós* á la corporació que vá dedicarli lo premi ofert per nostra ilustrada Soberana.

Dona principi lo poema citat ab una introducció seguida d' una invocació y després la ressenya de cada un dels personatjes de la obra; tot escrit magistralment, ab riquesa de imatjes que preparan l' esprit per comensar ab gust la lectura d' aquella munió de brillants conceptes y figuras retóricas de que están impregnats los admirables versos que forman las cinch jornadas del poema. Com á petita mostra insertém lo següent sonét retrato del protagonista, Judas de Keriot.

Era gallart y hermós: ell pretenia
serho mes que Jesús; sa cabellera
roja com foch, flamall semblava qu' era
del que, dins de son cor, bullí 's sentia.

Com llop avar, per possehí 's dalia

tots los tresors del mon, y enveja fera
y vil superba ruhí, ab boja fallera
li feren fè á son mestre guerra impia.

Son cos no tancá un' ánima; fou l' urna
que 'ls set pecats mortals dins si tancava,
del odi de Cain encesa espurna.

Fou mes vil qu' ell, ja que, al matar, besava;
y, el llensaren del antro en la coperna
lo crím horrent y la estimbada brava.

No son de menor calitat los descriptius de María de Magdala, de Lara la adúltera, de Pons Pilat, Caifás, etc. en tots los quals s' hi troba sabor d' época y gallardía en lo metro:

Entre los trossos mes escullits del poema hi figura la balada que diu Jonatás en lo quadro del Sanhedrí y es lo següent:

Diu que un nin ros que tenia
lo cabell com un fil d' or,
ab un roig, jugava un dia
que 'l cabell li resplandia
com de foch ab la rojor.
Tot jujant, corrent anavan
y 'l roig caigué tot corrent;
y, com que al carrer jugavan,
los rierenchs que l' empedravan
li van fer un trench sangrent.
Lo nin ros, que 'l cor tenia,
segons contan, compassiu,
vá aná 'hont lo roig se planyía,
y allí hont lo mal se sentia
vá posarhí un lenitiu.

Lenitiu de forsa tanta
que 'l nin roig quedá curat
com per maravella santa,
no ab remey d' herba ni planta
sino haventlo sols besat.
Y 'l nin roig en lloch de veurers
que agrahía al ros com l' or
la mercé, fingint distreures
d' aprop l' altre nin va treurers
dantli al rostre un revés fort.
—Deu te salvi si no mudas
contan que 'l nin ros vá dir:
—Pagá aixís mercés rebudas
sols ho fá un ingrát com Judas
y tú ets Judas, vá afegir.
Y Jesús, qu' aixís entera
de com es lo teu cor dú,
vá dient ab franca manera,
que 'ls del cabells d' or, éll era,
y el dels cabells rojos, tú,

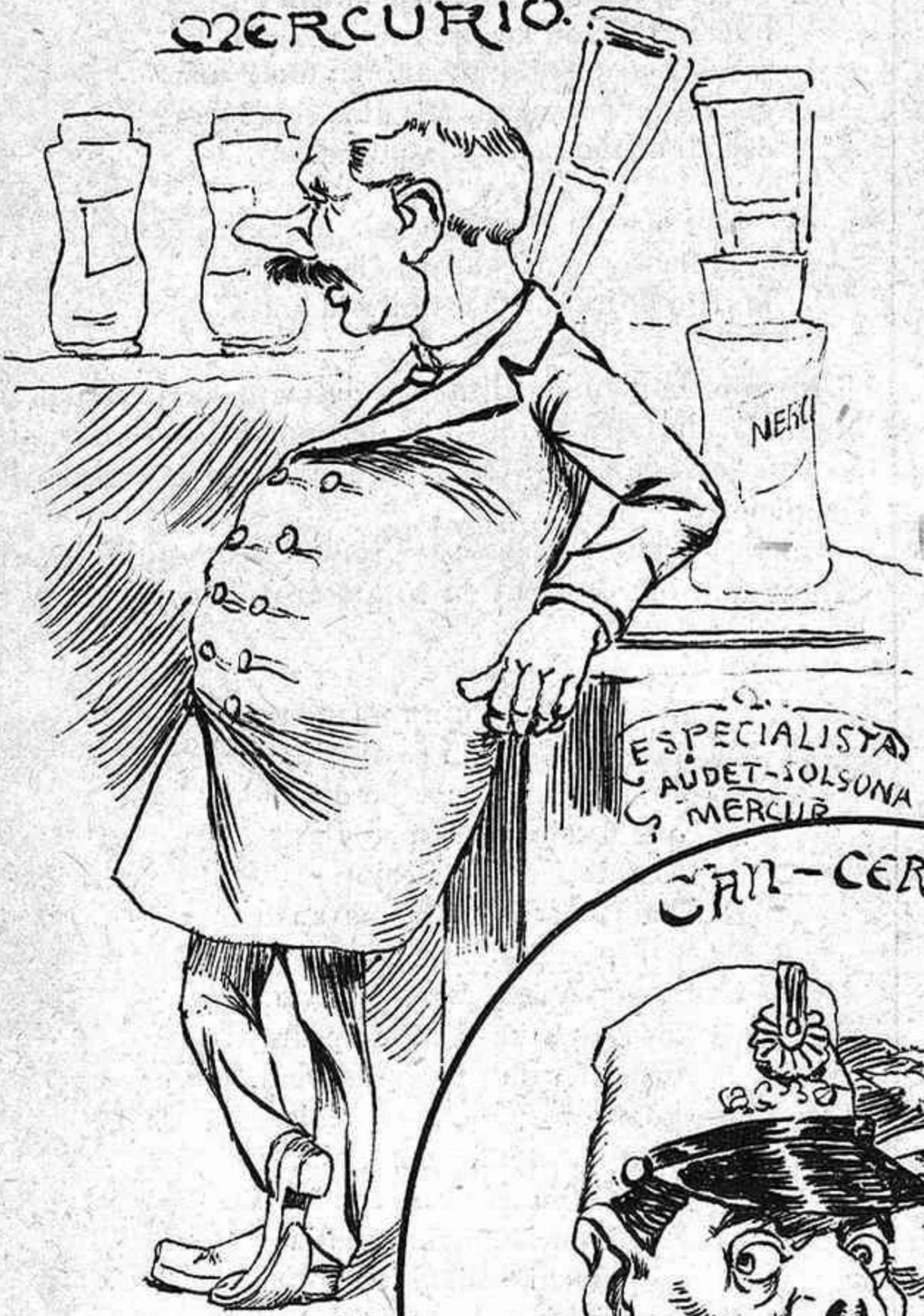
Molts altres trossos podiam treurer del famós poema pero las reduhidas dimensions del nostre setmanari nos ho impideixen, restantnos sols dir que hem gosat veraderament al llegirlo, majorment quant avuy en las audicions que d' ell se donan en lo teatro, han hagut de fershi *cortes* necessaris per posarlo en condicions de poder esser representat.

PEPET DEL HORT.

MITOLOGÍA

MERCURIO.

ESPECIALISTA
AUDET-SOLSONA
MERCUR

NEPTUNO.

CAN-CERBERO.

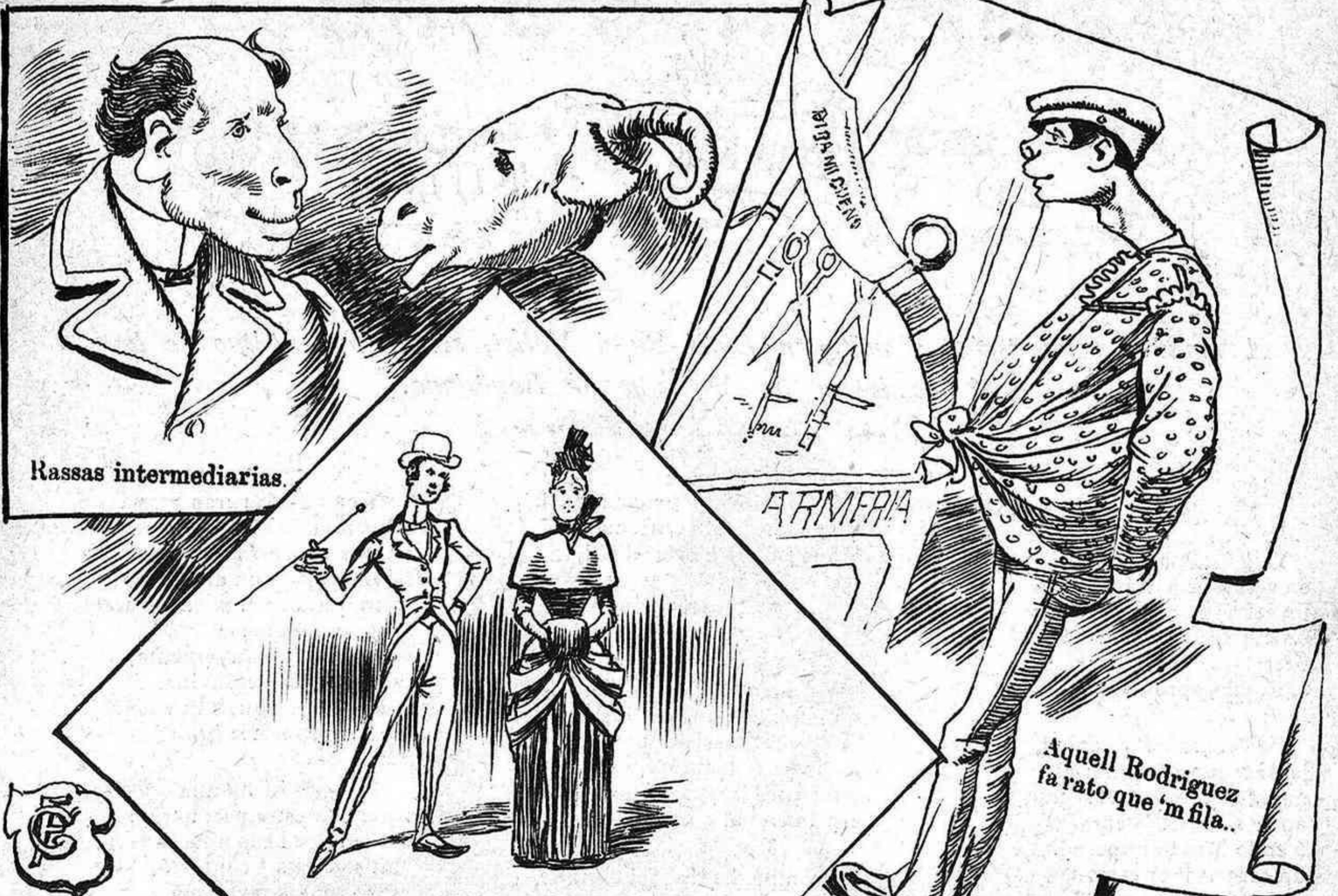
VULCANO.

PEGASO.

LA TOMASA
CASSATS AL VOL

Idili carquinyoli.

Un home mudat, tant mateix fa molt mes goig.

LO CEPTRE-BATUTA

A mon apreciat amich y metje en Lluís Suñé Molist, secretari perpétuo de la Real Academia de Medicina de Barcelona.

I

Vaig á contarte Lluís
en versos fets d' improvis
un secret que 'm vá confiar
un ciudatá de París.
Secret que 't pot fer felís
si lo sabs aprofitar.

De Fransa en la capital,
ja de temps inmemorial
guardan com recort sagrat,
no se si en la Catedral
ó en lo Museo imperial.
un ceptre d' or esmaltat.

Aquesta joia de preu
se diu, y tothom se ho creu;
que 's del gran emperador
Carlemang l' *home de Deu*
qu' en *Roncensvalles* li feu
lo lleó d' Espanya por.

D' aquell capdill de gegants,
terror de los musulmans,
de los católichs escut,
d' aquell héroe de fets grans
que al caure en las nostras mans
casi 'l deixárem retut.

Un lletrero de paper
á tot lo mon fá saber
perque 'l recort no s' estingi
que aquell *ceptre* de valer
es reliquia del poder
de lo imperi Carlo-vingí.

II

Cuant ferint la llibertat
doná 'l segon cop d' Estat
lo primer Napoleon,
y ab eixa ambició que mata
d' héroe 's convertí en pirata
per ferse seu tot lo mon....

Cuant feu aportant llorés,
que la Fransa s' oblidés
de lo *Regnat del Terror*,
y engrehit de sa fortuna
ascendir volgués tot d' una
de Consul á Emperador.

Plé de gloria y brut de sanch,
tan guerrer com Carlemang,
recordant las glorias d' éll,
al posar al poble jou
volgué l' Emperador nou
lo *ceptre* empunyar del vell.

Y cridant al Chambelant
li digué: Fes que á l' instant
se netegi y fassi adop
lo *ceptre* de l' antich rey,
puig vull, imposant ma lley,
esgrimirlo al doná 'l cop.

Prompte ha sigut obehit,
ja es pulit y repulit;
mes al mudar lo vellut
l' artista qu' aixó executa,
s' adona qu' una *batuta*
sempre aquell *ceptre* ha sigut.

Ab lletra grabada ho canta:
Any mil doscents y vuitanta
batuta de Paul Denis
organista y mestre á l' hora
avuy de Nostre Senyora
de la ciutat de París.

III

—«Miri senyor Chambelant
que 's *batuta* 'l *ceptre* aquet:
—«Calli, y guardi lo secret
que si ho diu no se 'l creurán.
—Pero home!...

—«Tiri endevant

»per poca cosa s' inmuta!
»l' Emperador ja disfruta
»cregut que un *ceptre* aixó es,
»y ben mirat ¿que té mes
»un *ceptre* que una *batuta*!

«La *batuta* qu' esgrimeix
»lo mestre qu' en ella fia,
»es lo tot, es l' armonía,
»quant las *notas* dirigeix.
»Un bon rey fá lo mateix,
»de *notas* som un estol
»los humans, y ab goig ó dol
»seguint la *batuta* bé,
»el qu' es *Ré* sona per *Ré*,
»y el qu' es *Sol* sona per *Sol*.

»Y en aqueixa gran tocata
»tant inmensa com divina,
»si una *nota* *desafina*,
»si una *nota* á un altre *mata*,
»com que á na 'l *mestre* s' acata
»y 's segueix la seva *ruta*,
»en lo *cántich* qu' executa,
»si per cás se desentona,
»no te culpa aquell que *sona*,
»Si 'l que porta la *batuta*.

»A voltas hi ha una ocasió
»que lo *mestre* pert lo *cap*,
»lo seu lloch *cap* *nota* sab
»tot son crits y confusió,
»s' arma una revolució
»de *Dó, Ré, Mi, Sol, Si, Fá*,
»com á Fransa se vá armá
»al cantar la *Marsellesa*,
»que no vá ser prou compresa
»perque van *desafina*.

»Ja ho sabeu, *mestre* joyer,
»fora escrupuls, fora por.
»Avuy nostre Emperador,
»empunyarà en son poder
»no 'l *ceptre* del Rey guerrer,
»mes si una *batuta*, aixís
»viteu un compromís,
»que si 'l *mestre* bè *executa*,
»tant tè *ceptre* com *batuta*;
»*Bonaparte*, com *Denis*,

.....

IV

Ja sabs doncas lo secret
amich meu, sigas discret,
que sent un secret d' Estat
espero será guardat
perque no 'm siga retret.

Batuta y no fou afront,
empunyá Napoleon,
pero vá perdre 'l compás
en *Waterlóo*... y... que hi farás?
mori en un recó de món.

JOSEPH M.ª CODOLSA.

LA TOMASA.

GALERIA DE CELEBRITATS

F. Masriera.

HISTORIA DE LA LINGÜÍSTICA
INSTITUTO DE INVESTIGACIONES LINGÜÍSTICAS

D. FRANCISCO MASRIERA

Troba d' un modo especial
lo color, qu' es d' admirá;
y de sos quadros n' hi ha
fins en la mansió reyal.
Ha lograt ja fama tanta,
que tot lo mon lo coneix,
y á son talent hi reuneix
una modestia qu' encanta.

Francisco Masriera

IDILI

LA MATINADA

Quan del auba la llum clara
vá allunyant la fosca avara
de las rasas y serrats,

Quan las gotas cristalinas
de rosada, com joguinas
per las flors van relliscant,

Quan l' arbreda s' enmiralla
en lo estany que l' aygua talla
lo plumatje del Oriol,

Quan s' aixeca blanca bruma
y ab olors lo bosch perfuma
tots los àmbits del entorn...

Com llavors per lo Espay ample
ab sospirs lo cor s' aixampla
de recorts d' un temps passat...

Com pareix qu' entre cadenas
se remou en llit de penas
hont esclau hi está lligat...

Com, per l' ayre qu' ens envolta
creu l' esprit qu' encara escolta
veus de sers que ja han finit...

Cants d' amor qu' en llunyà dia
goig nos davan y alegria
y avuy sols pena y neguit.

De la vida malhaurada,
es també la matinada
un idili placenter,

Tambè jo la gosí un dia,
també fou dolsa alegria
lo que avuy es dolor fèr.

A. FERRER CODINA.

CUENTOS

—Vamos á veurer, Costa;—¿Quí reynava en Espanya durant l' any 1742?

En Costa no contesta.

—Vaja,—diu lo mestre,—Ja coneix que la pregunta 'l mortifica...

—No hu cregui; lo que 'm mortifica es la contesta.

Dugas solteras están parlant de casaments.

—Mira,—diu l' una,—Jo per casarme, buscaré un home, que li agradin las bestias... aixís... com un sócio de la "Protectora de animals",...

—Ja sé perque ho fas;—contesta l' altre—perque aixís estarás segura de que t' estima.

Preguntavan á un calvo:

—Com li agradaria mes tenir lo cabell; ¿ros, ó negre?

—Home; con tal de que jo tingúes cabells, encare que fossin... blaus.

—¡Caramba Juanito! ¿Has trencat ja tots los soldats que 't varen portar los reys?

—Sí, papá; hi volgut convertirlos en inválits.

En un café:

—¡Mosso...! tinch molta sed...

—¿Qué vol pendrer...?

—No hu sé; veuria fins á la consumació dels sigles...

—Dispensi, però, no 'n tenim d' aixó que diu.

Estava cert criminal
á punt de rebrer garrot,
quant li digué 'l sacerdot
aixís ab tó molt formal:

—Lo que volguéu, demanéu
que seréu molt ben atés:—

—Pues escoltéu, si voléu:

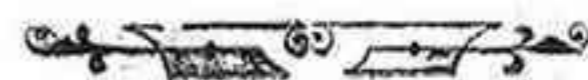
¿Que 's pot apendrer l' inglés?

La marquesa del Pinyol-dols, está conferenciant ab la modista.

—Senyora; hi há 'l metje...—diu la criada entrant á la sala.

—¿El metje?... Dígali que no 'l puch rebrer... que estich malalta.

LLUIS SALVADOR.

FINCA-FILARMONICA

METALL (tenda)

INFELIS EMPRESARI (cuart pis)

TROMPA (tercer pis)

PIANO (primer pis)

MESTRE DE COROS (segon pis)

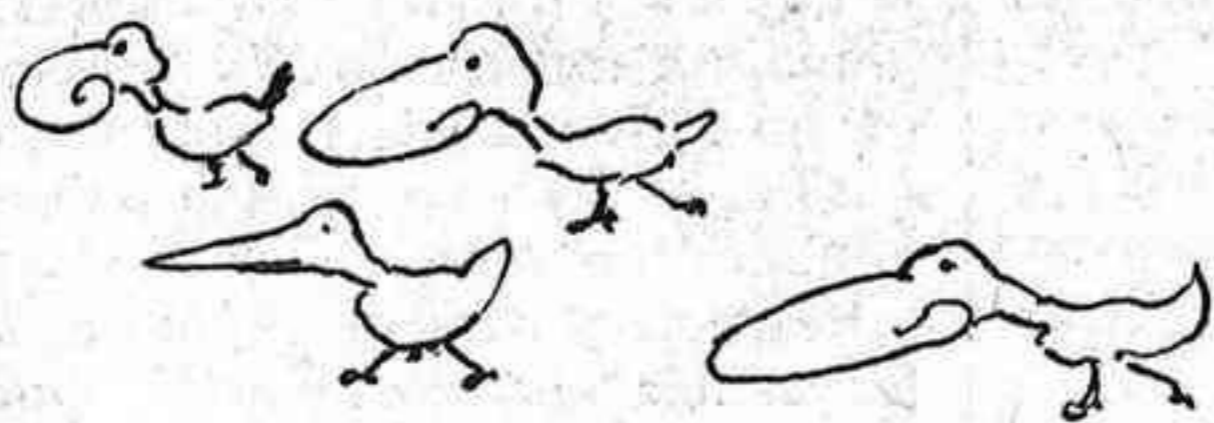
TIMBALS (bairros)

LOS NASSOS

Nas de llauna.

Qui te bon nas...

Alante ab lo nas.

Nas de patata.

Nas ratat.

Nas de birons.

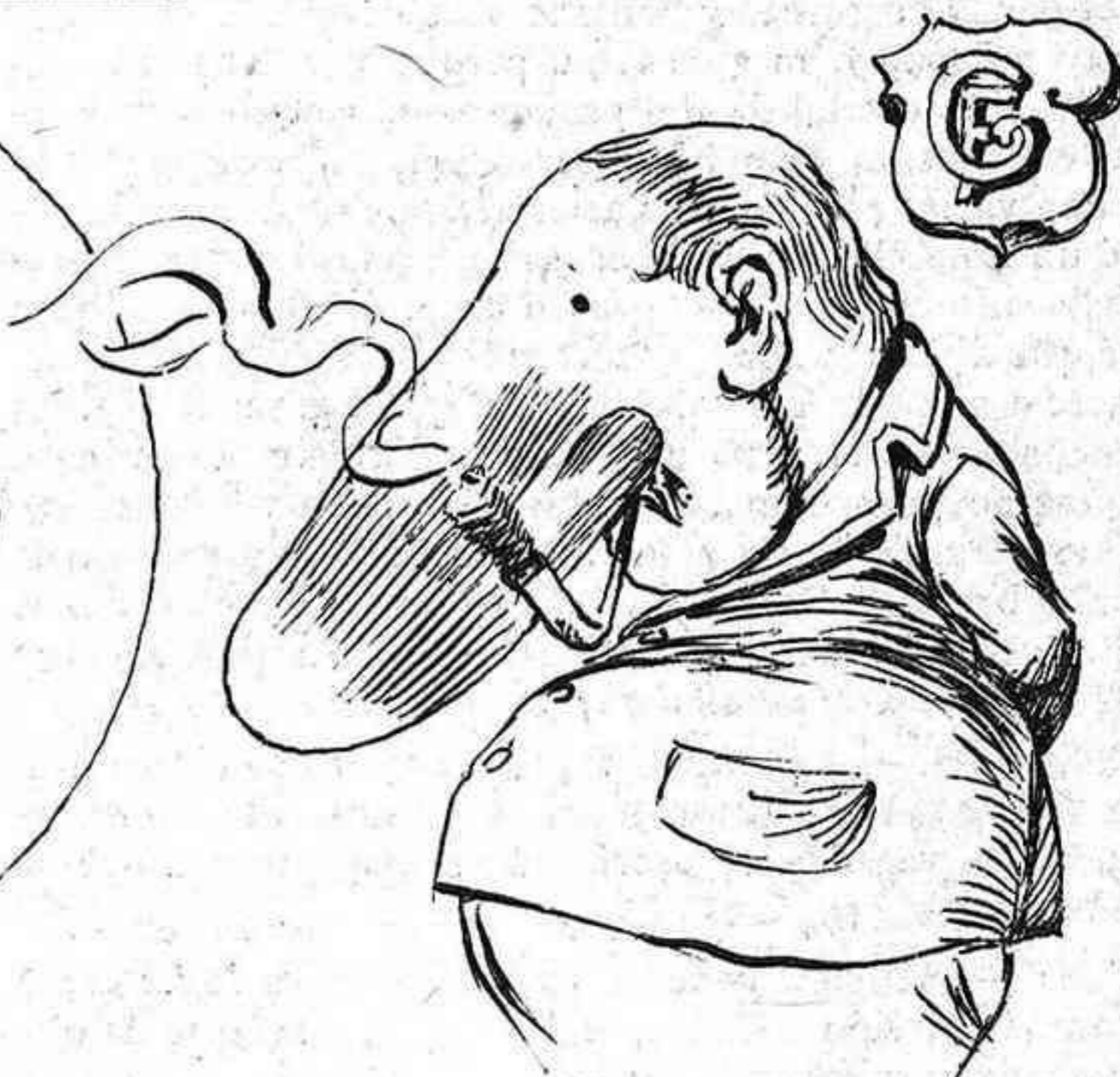
Un nas bestia.

'N Nassari

Nas de bitcho

Nas-didal

D. ANTON CARMONA LUQUE (Gordito)

Lo 10 d' Abril de 1838, nasqué aquest destre en la perla d' Andalusia sota aquell tros de cel blau qu' es lo toldo de Sevilla.

Fill de pares modestos y forners d' ofici va inclinar-se al art tauroinàtich tal vegada inclinat per ser ja toreros sos jermans, Joseph y Manel, en companyia dels quals va comensar la seva brillant carrera quan solsament contava onze anys d' edat.

Mes tart va organitzar una quadrilla de jovenets recorrent ab aplauso varias plassas d' Andalusia, passant després al Nort en hont va trevallar en una quadrilla de *pegadores* portuguesos arriant fins á Bayona.

En 1854 va torajar en la plassa de Lisboa com á banderiller, logrant entussiasmar als *finchados* portuguesos.

Casi todas las plassas d' Espanya y algunas del estranger han sigut visitadas per aquest artista en l' art nacional.

Es banderiller *de punta*; de grans coneixements en l' art y mestre en la muleta y capot.

Hasta avuy no ha tingut cap *cojida* d' importancia, gracias, á mes de la sort, al ull certer y la maestria que l' caracteriza.

Calzadillo de Miura y *Pelado* de Félix Gomez, tots dos á la plassa de Madrid han sigut los únich toros que li han buscat las pessigollas.

Feya algun temps que s' havia tallat la *coleta*,

Emulo del Tato y Cúchares, lo seu nom passarà brillant á las posteritat al costat dels Pepe Hillos, Montes y tants altres qu' han dat á conèixer al món lo valor tradicional de las rasses espanyolas.

Teatros

PRINCIPAL.—Durant la última semana s' ha representat *Lo sublime en lo vulgar* de Echegaray que 'n lo istiu passat alcansá tan extraordinari éxit. Ab igual interés fou escoltat per la escullida concurrència sent molt aplaudits los senyors Vico y Calvo (Ricardo), representant eix últim lo personatge de don Ricardo que ab tanta maestria creá don Rafel; y fou tanta la semblansa que li doná, que en moltes escenas creyerem veurer á lo malhaurat actor. Es lo millor elogi que podem fer d' aquet artista.

Lo dimars se representá *Un caudillo de la cruz*, dels senyors Ferrer y Codina y Zapata. La circumstancia de ser traducció del drama *Otjer*, original de nostre director, drama tan aplaudit per nostre públich en lo teatro Romea, 'ns priva de fer judici sobre tal obra, pero debem fer constar que observarem si bé en la traducció ha guanyat en algunas escenas per la magnífica y brillant versificació (com tot lo del senyor Zapata), en altres ha perdut, per haber descuidat moltíssim la valentia del protagonista y además per las moltes estisoradas que hi observarem, deixant confús lo drama en varias escenas dels actes segon y ters. En tot, obtingué un notabilíssim éxit essent cridats ab molta insistència los autors, que no se presentaren. Al final de la obra tingué que aixecarse lo teló 12 vegadas consecutivas.

Respecte al desemenyo, Vico estigué á gran altura. Es un dels papers que notarem ha estudiat ab mes carinyo. També se portaren com á bons los senyors Calvo (Ricardo), Gimenez y Perrin (que sembla segueix la mateixa escola del malhaurat don Rafel Calvo). Los demás actors regular. Entre altres novetats prepara la Empresa lo drama nou del senyor Echegaray *Manantial que no se agota*.

NOVEDATS.—*La Patizamba* que s' estrená lo passat diumenje obtingué un extraordinari éxit, sent autor y actors cridats varias vegadas en escena. Creyém que la Empresa haurá trobat obra per dias.

TIVOLI.—Satisfets poden quedar los autors de *La Bruja* Srs. Ramos Carrión y Chapí, del brillant éxit que ha obtingut en eixa capital.

Entre los molts números notables de música sobresurten en lo primer acte un duo cómich, una aria de tenor y una preciosísima jota navarra que ab estrepitós aplauso tingué que repetir-se. En lo segon un coro de *pelotaris*, duo de tenor y tiple y un preciós concertant que 'ns feu recordar la grandiosa música de Wagner, en *Lohengrin*. En lo tercer un coro de soldats, molt similar al famós rataplám de *Los Hugonotes* y un originalíssim terceto cómich que també obtingué los honors de la repetició.

Respecte al desemenyo y condicions de la obra, debém fer justicia als actors per son bon desemenyo y creurer acertada la idea de sos autors en no permetrer se repretés la preciosa sarzuela hasta que nostre públich hagués pogut admirar als artistas que la estrenaren, puig molt difícilment se sentirá millor ni igual executada principalment per part de las Sras. Soler Di-Franco y Fabra y Srs. Bergés, Soler y Guerra.

La orquesta notablement dirigida per l' autor de la música Sr. Chapi, dant un relleu extraordinari á la preciosa jota ab molt acert secundada per la secció de guitarras y bandurrias.

Nostre aplauso, pues als actors, empresa y, á tots cuants han contribuít á que haguém pogut saborejar tan preciosa obra.

CIRCO ECUESTRE.—Disapte inaugura sas funcions, en la que además de la novetat sorprendenta que tindrà lo públich al veurer la série de milloras que s' han fet al local, colcantlo á la altura dels més espaciosos y elegants del estranger, s' ha contractat una grandiosa companyia ecuestre y acrobática, en la que hi figuran verdaeras notabilitats no vistas en eixa capital.

PLAZA DE TOROS.—Lo célebre *Gordito*, y lo valent *Fabrilo*, son los encarregats d' inaugurar la temporada taurina ab ó preciosos toros de la ganadería andalusá de Don Sixto Camara de Sevilla. Dat la magnífica estampa de tots ells, la reputació de la ganadería y las moltas simpatías que té en Barcelona lo *Gordito*, no será estrany asegurar una bona corrida, ab un extraordinari plé.

UN CÓMICH RETIRAT.

Campanadas

Debém participar á nostres lectors una gran novetat per la semana entrant, que van á que dar parats. En ella demostrará la Empresa d' aquest periódich que no perdóna medi ni sacrifici de cap classe, per colocar nostre semanal á la altura del millor que 's publiqui.

En fi ja ho veuran.

En Rossi vá representar l' *Otelo* en lo harém del Sultán de Turquía.

En los palcos hi habia las donas mes guapas de la Georgia y del Cáucaso, pero detrás d' espesas reixas des' hont surtian sols los raigs que llensavan lo gran nombre de diamants y pedrería que portavan aquellas sócias del rey de la luxuria.

Acabada la funció van sortí los artistas del teatro escoltats per los polissons.

Quina por!

Altra vegada el Peral
ha probat la bateria
ab resultat colosal.
P'el Juny provará la vía;
lo montatje per Nadal;
y si rés ho contraria,
quedarà tot llest lo dia
del Judici Universal.

Nostre amich D. Baldomero Tona, ha tingut la desgracia de perdre en pocas horas á son senyor pare D. Bernat, persona apreciadíssima y d' ideas avansadas.

(E. P. D.)

L' acompanyém en son just dolor tant á ell com á sa afligida familia.

Avuy té lloch la inauguració oficial de la Exposició humorística del Niu Guerrer, sent convidats per assistir al acte, las autoritats, premsa y familias dels Srs. sócios.

Lo coro «La Trompeta» cantarà varias pessas.

Demá hi tindrà entrada lo públich mediant invitació.

Los carnets ó bitllets d' obsequi, van firmats per lo president de l' Exposició: Príncep Oloieula, habenthi lo lloch per enganxari la fisonomia.

—Ja deurá ser cosa curiosa perque 's veu que los minyons com vulgarment se diu:

Están de barrila.

Lo senyor Cánovas ha visitat lo Escorial acompanyat de la seva senyora.

Ja fá bé; las senyoras solen evitar alguns trastorns com v. gr. alló de Zaragoza.

Diu que van darli una serenata.

Com aquellas?

A l' Exposició de París hi han portat un cubell; á dintre del qual vá darshi un tech per 15 concejals.

Qué li sembla, senyor Rodona, plé de Champagne?

Quants cops podriam anar á Moncada?

Mira com riu...

D' aquell desafió, mútis.

No es que 'ls hi faltés valor.

Mes, diu un sabi doctor,

que no paga tot l' honor

un esboranch en lo cútis.

A Villar de Chinchilla van pledejar dos subjectes per 14,492 pesetas d' una herencia, y ara resulta que los gastos del plet passen ja d' aquesta quantitat.

El Pandero qu' es lo diari d' hont preném la noticia, acava lo suelto ab aquesta frase flamenca:

Olé!.. los tribunales!

Y nosaltres anyadim:

D' Espanya.

A Sevilla diu que hi ha una barberia ab lo següent rótol á la entrada.

BARBERIA DEL CENTRO

(No se habla del crimen).

Si non e vero etc.

Los processats per lo del carrer de Fuencarral no tindrán necessitat de demanar lo que va demanar aquell reo qu' estava en capella quan van preguntarli, qué desitjava?

Aquell desgraciat, demanava apèndrer l' inglés; aquestos avans no hagin declarat tots los espanyols, qual camí pren l' assunto, ja serán morts de vells.

Encara hi ha un procés que durará mes que el del carrer de Fuencarral y es el del general Boulanger.

Avans d' acabarse ja tornarà á ser ministre de la Guerra.

D' els *enfants de la patrie*.

S' ha publicat un curiós *Rompe Cabezas*, parodia del quadro «La Campana de Huesca», pero aplicat al crim del carrer de Fuencarral.

Quina broma!

Un qu' havia mort á son pare, vá dir al Tribunal, al veurer que 'l sentenciavan á mort:

—No vos fá compassió al mirar que soch un pobre órfen?

Aquet quento l' apliquém als diaris carlistas que deploran la proscripció del seu rey.

Son tants los assessinats que llegim en los periódichs que ens cau la ploma de la má y hasta ens sembla sentir fetor de sanch.

Ja no s' deuria anomenarse Espanya.

Escorxador.

Unich encarregat de la venta y suscripcions del nostre Setmanari en Madrit es don Julian Rodriguez, que viu carrer del Tesoro, 5, bajos, ab qui deurán entendrers tots los que desitjin vendre.

NOTICIAS MARITIMAS

Lo vapor «Oler», y lo «Steamer Maluquer», van á tota máquina per rumbos oposats y es tem un xoque horros. Los maquinistas no fan rés per evitarho y las tripulacions están tranquilas sobre cubierta.

L' «Oler», com barco mes usat, es fácil que sigui el qui li toqui rébrer.

Lo bergantí «Barcelonés», y lo «Esquif», «Esquilla», després de fer safarranxo de combat y haber carregalos canons hasta la boca, s' han cridat set dias á part lament.

No 's creu que hi hagi desgracias personals.

Telégramas particulars de LA TOMASA

San Petersburg, 30, 8 matí.—La policia ha descubert un nou complot per assassinar al Czar.

Aquet diu que ja comensa á estar cremat.

Madrid, 30, 4 id.—Es busca un pany que hi vingui bé una clau y la clau no entra á cap pany perque lo pany no es trova per tal clau, y la clau y lo pany y lo pany y la clau y qui ho entèn qui no ho enten.

HIGINIO.

Filipinas, 29, 3 id.—Un aixeco de 175,000 duros en la delegació d' Hicenda.

IVAN MILIUN.

Hohenmuth, 30, 4 id.—Un tigre s' ha cruspit á Berta Baungartner criada del domador Lion Janner.

Després li van dar una galleda d' aigua.

Tarrasa, 29, 8 id.—A las 9 y 1/2 assaltan als transeunts al mitx de la Plassa Major com al mitx del desert de Sahara.

MONEDA CORRENT.

CORRESPONDENCIA

R. Bertran: No hi ha preferencias; lo que hi ha es molt en renou. Ja ens ocuparem de vostè.—Eudalt Mas: La «modisteta» pósila en un sol metro; ara es un galimatias.—J. Olivé: No envihi treballs llarchs; curtet y bó.—N. Pepet: Fassi una cosa mes curta y si va bé, anirá... quan li toqui.—J. Sisa: Quan li toqui lo torn, ho llegirém.—J. Abril Virgili: Las espigoladas no 'ns agradan. D' academias n' hi ha massa racció. tornarem á mirar las «menudallas» Podém ben divertirnos ab lo carts qu' están los comestibles... V. urém lo altre.—J. Roig y C.: Lo que vagi bé ja anirá trayent lo nas.—Remunet P.: Si algu els seus versos bons troba, éstém en los dos extrems; perque á mi m' ha faltat temps per tirarlos dins del cove.—M. S.: No ho prengui á mal, ni en sério, pus no volém ofendrer á ningú—vosté val-arregli aquella estrofa y torni á enviarho qu' anirá. Avisat son encárrech.

TEATRO MODERN

Qué l' hi sembla lo trage per aquesta sarzucla?
 Es fresch, eh?
 --No ho sé. Lo que es á mi 'm fá suhar.

TRENCA CLOSCAS

XARADAS

Es un verb lo meu *toi*
 dels mes corrents.
 Que al revés y al dret
 diu lo mateix.
 Es castellá:
 Y rés costa, si hi pensas
 d' endevina.

JOSEPH TERRI.

CONVERSA

(Al peu d' un confessorari).

—Pare, vinch a confessarme
 perque procuri salvarme
 vosté, d' un pecat que 'm callo.
 —Millor filla qu' aquí vingas,
 y en dirme 'l no t' entretingas,
 que jo sols per xó trevallo.
 —Donchs molt distreta y sens esma,
 no pensaba ab la quaresma,
 y un divendres á la nit
 tofa sola vaig pecar.
 puig vaig menjar per sopar.

—Qué

—Lo qu' entre 'ls dos hem dit.

MANEL GARDÓ

TRENCA CAPS

TENS...

PALCO DEU

Formar ab aquestas lletas lo titol
 d' una aplaudida pessa catalana.

J. TORRUS.

ESTRELLA

R D S

D M S

T S N

Posar en lloch dels punts lletas, y
 llegir quatre noms d' home.

J. CASANOVAS.

GEROGLIFICH

PR

S

LOS
 GRAM

T. ODORA

SOLUCIONS

A LO INSERTAT EN LO NÚMERO ANTERIOR

Xarada.—*Ra-mi-ro.*

Sinonimia.—*Promés.*

Estrella:

B R A
 O I N
 R U O
 T O R D E R A
 R O E
 A M T
 C S A

Logogrifo-Númerich.—*Marcelino.*

Geroglífich.—*Escolá ab H y Cassador
 ab K admiració no han de causar.*

LA TOMASA

PERIÓDICH IL-LUSTRAT Y LITERARI

Suscripció. . . 0'50 pesetas al mes

Número corrent. 10 céntims

NOTA.—Tota reclamació podrá
 dirigirse á la LITOGRAFIA DE RIBE-
 RA Y ESTANY, Administració y Re-
 dacció de dit periódich, carrer de
 Sant Pau, 56.

Lit. Barcelonesa, S. Pau, 56.—Barña